

L'ESCOLTISME, UNA PEDAGOGIA VIVA I ACTIVA DE LA FE (1)

*Amb aquest "Mussol" vos enviem el primer, d'una sèrie de quatre nombres que tractaran sobre el tema de l'Animació de la fe a les Branques. Aquests textos estan copiats d'un material que Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya van fer servir el curs 1993-94 en els cursets d'animació en la fe. Durant aquest curs, 1994-95, els Consiliaris de Menorca els anem estudiant i recomanem la publicació. Serà bo que a les reunions dels caps o a les Branques els estúdieu.
Bona feina.*

L'escoltisme vol desenvolupar en els nois i noies els valors que proposa l'Evangelí, per fer de la pròpia vida una adhesió a la causa del Crist. Alhora proposa un espai per viure-la: una Església oberta i compromesa amb la problemàtica de la humanitat.

L'escoltisme fa possible una pedagogia original de la fe: converteix la vida escolta en un espai on Jesús pot ser explícitament anunciat, on la fe és viscuda i on, amb la col·laboració dels adults, poden néixer comunitats inicials d'Església.

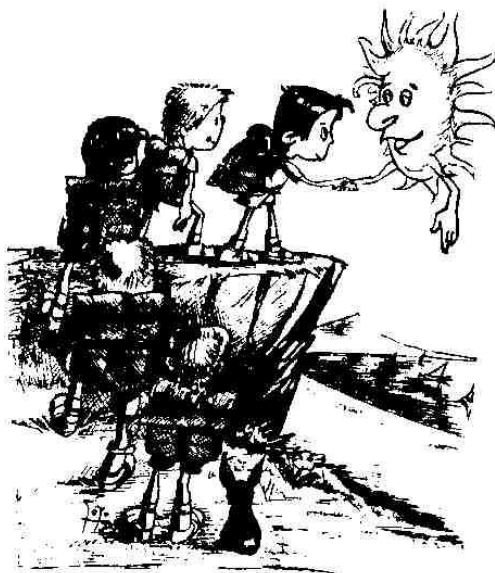
**Associació
Diocesana
d'Escoltisme
Menorca**

Març 1995

Els dinamismes que configuren aquesta proposta educativa són els següents:

El petit grup

És l'element personalitzador i socialitzador per excel·lència: prou ampli com perquè pugui permetre un cert nivell d'organització i un elevat sistema d'intercanvis, però alhora prou reduït com perquè cada noi i noia se senti acollit i valorat, pugui trobar el seu lloc, realitzar una funció concreta i

aprendre a responsabilitzar-se d'una tasca conjunta. El diàleg, la confrontació d'opinions i el treball en equip porten a l'adquisició d'actituds de col·laboració, tolerància i mútua comprensió.

La planificació i realització de projectes comporta una descoberta de les pròpies aptituds i una especialització progressiva de cada noi i noia al servei del projecte de grup.

D'aquesta manera, ja des d'ara, els nois i les noies comencen a viure una comunitat fraternal, basada en la responsabilitat de tots i cadascun dels seus membres, posant en comú projectes i destreses, complementant-se, aprenent a perdonar i a valorar la vida a la llum de la Llei i l'Evangelí.

El progrés personal

És l'objectiu bàsic de tota acció educativa i suposa, per part del cap educador, l'atesa personalitzada a cada noi i noia, tot

fent un seguiment seriós i mostrant de forma explícita la seva superació en el terreny de la relació amb els altres i l'entorn, el domini de les tècniques concretes, el canvi d'actituds, etc. Suposa demanar a cada noi i noia una revisió de la seva forma de relacionar-se amb els companys, la seva aportació al grup, les seves ganes de continuar.

Cada nova responsabilitat generarà en els nois i noies noves necessitats d'aprenentatges i dinamitzarà el progrés.

D'aquesta manera, cada noi i noia és invitat a esdevenir **home nou**, segons el projecte evangèlic i li ofereix la possibilitat de sentir-se útil i ser-ho dintre de la comunitat: passant als fets, essent Església.

El compromís

És el gest personal de responsabilització davant el grup i es manifesta en les successives i cada vegada més exigents responsabilitats que el noi o noia assumeix des de la seva entrada en el grup. L'explicitació del compromís suposa l'acceptació i integració plena al grup i l'assumpció personal dels valors de la Llei Escolta.

Amb la Llei i la Promesa es proposa als nois i les noies, a cada etapa del seu creixement, un projecte de vida i un compromís personal arrelats en la visió cristiana de l'home i del món, ressò autèntic de les benaurances.

L'educació per l'acció

És el dinamisme que potencia el protagonisme de l'individu i del grup, i la pràctica del joc democràtic.

Per un costat, l'aplicació de la Pedagogia del Projecte suposa que cada persona i cada grup és protagonista de la seva acció des de la proposta fins a la revisió: proposar, escollir, planificar, realitzar i revisar constitueixen els cinc passos obligats de tot projecte.

Per altra banda, el repartiment de funcions, responsabilitats i àmbits de decisió habitua els nois i noies en el joc democràtic.

Això impulsa la maduració de les persones individualment i solidària, responsables.

L'educació per l'acció fa real la solidaritat i l'ajuda entre uns i altres, proposant als joves experiències de servei comunitari i empreses útils, a tall de paràboles del Regne.

La vida a l'aire lliure, de comunió amb la natura, obre els nois a la descoberta i comprensió de la Paraula de Déu per una educació progressiva de la sensibilitat, del sentit d'observació i de contemplació serena de la creació. A mesura que el noi o la noia es familiaritza amb l'entorn natural, va sentint-se més i més vinculat a un món que també és seu, i se sap responsable, per la fe, de millorar-lo dia a dia.

La fraternitat universal

És el dinamisme que dóna a tota activitat la dimensió d'obertura, solidaritat i esperit de servei.

A partir de la descoberta i la relació directa amb l'entorn més immediat i, d'una forma progressiva, els nois i les noies arribaran a conèixer, valorar i comprometre's amb realitats d'abast cada cop més ampli.

El desenvolupament de la capacitat de descoberta, compromís i servei, esdevé l'objectiu-síntesi de la nostra acció educativa.

D'aquesta manera, el noi o la noia viu i se sent germà de tothom i, estimant i servint des de l'amor als altres, descobreix Déu encarnat en els altres.